

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-713-0019

Dato: 22. september 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 540 af 10. september 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF)

(Alm. del).

Kristian Jensen

/K.-H. Ludolph

Spørgsmål: Ifølge artiklen ”Advokatrådet kritiserer Skat” i Jyllandsposten den 5. september 2009, finder SKAT ifølge lovdirektør Jens Drejer sig hverken forpligtet til at anke eller følge afgørelser fra Landsskatteretten. Hvad er ministerens kommentarer til, at lovdirektøren i SKAT hverken føler sig forpligtet til at anke eller følge afgørelser fra Landsskatteretten?

Svar: Jeg skal indledningsvist bemærke, at når Landsskatteretten træffer en afgørelse, som Skatteministeriet er uenig i, kan Skatteministeriet vælge at acceptere resultatet eller indbringe kendelsen for domstolene. Derudover kan Skatteministeriet overveje, om lovgivningen eventuelt skal søges ændret og i givet fald tage de fornødne initiativer hertil.

Som altovervejende hovedregel indbringer Skatteministeriet ikke kendelser, der går ministeriet imod, for domstolene, ligesom tabte domme ej heller indbringes for domstolene.

Det helt særlige ved afgørelsen i de tre aktuelle sager er, at de er forkerte på grund af fejl begået af Skatteministeriet. Fejlen bestod i, at SKAT tiltrådte Landsskatterettens kontorindstilling om, at fradragsretten efter momsloven skulle ske efter den gunstigere regel i momslovens § 38, stk. 1, og først efterfølgende blev opmærksom på, at fradragsretten skulle følge lovens § 38, stk. 2, der ville have givet et mindre fradragsbeløb. Skatteministeriet har derfor i overensstemmelse med appelbegrænsningsprincippet valgt ikke at indbringe afgørelsen for domstolene, fordi det vil være til ulempe for skatteyderne, der har fået medhold i deres klager, uagtet disse er afgjort på et forkert grundlag.

Der er tale om enkeltstående fejl begået af Skatteministeriet, og med udsendelsen af Skatteministeriets vedlagte meddelelse har ministeriet netop gjort opmærksom på fejlen og dermed sikret klarhed om retstilstanden.

Jeg kan herudover oplyse, at Landsskatteretten ved overvejelserne om indbringelse for domstolene eller ej udtalte, at:

”Ud fra henvisningen i skattecentrets afgørelser og sagsfremstillinger samt den efterfølgende udtalelse fra SKAT, Hovedcentret, har Landsskatteretten lagt til grund som ubestridt, at den delvise fradragsret skulle opgøres efter momslovens § 38, stk. 1, hvilket SKAT, Hovedcentret tilsluttede sig.

Efter at SKAT nu har rejst spørgsmålet, om henvisningen i stedet burde have været § 38, stk. 2, er Landsskatteretten for så vidt enig i dette synspunkt.

Landsskatteretten finder ikke, at dette forhold (en ændret lovhenvisning) kan begrunde at sagerne indbringes for domstolene. Landsskatteretten finder, at SKAT må kunne udsende en meddelelse om, at der efter omstændighederne ikke vil blive ændret på de 3 afgørelser, hvoraf en er offentliggjort, men at lignende sager fremover vil blive afgjort efter § 38, stk. 2.”

Havde Skatteministeriet valgt at anke afgørelsen videre på baggrund af en forkert henvisning, så ville dette være til ulempe for de berørte gymnasier. Havde Skatteministeriet valgt at lade Landsskatterettens afgørelse ændre praksis, så ville fremtidig praksis være i mod-

strid med lovgivningen. Derfor valgte ministeriet på LSR's opfordring at bruge muligheden for at se bort fra den konkrete afgørelse.

Det er således i overensstemmelse med Landsskatterettens holdning, at Skatteministeriet efter omstændigheder har besluttet, at kendelserne ikke vil blive søgt ændret, men Skatteministeriet har samtidig understreget, at SKAT i lignende sager også fremover vil administrere ud fra den hidtidige praksis. Landsskatterettens kendelser vil således ikke være udtryk for en praksisskabende ændring.

Til en mere detaljeret belysning af den juridiske baggrund for sagen kan jeg oplyse, at SKATs faste praksis i disse sager er bekræftet ved flere lejligheder. TfS 1999.908 TSS, SKM2001.265 TSS og SKM2001.266 TSS, der alle handler om finansielle virksomheder og holdingselskaber med aktiviteter, der ikke er økonomisk virksomhed, bekræfter, at virksomheder, der både har momspligtige aktiviteter, og aktiviteter, der falder uden for momslovens anvendelsesområde, skal have beregnet deres delvise fradragsret efter momslovens § 38, stk. 2.

SKATs retsopfattelse blev tiltrådt af Landsskatteretten i TfS 2000.828 LSR vedrørende en fonds fradragsret. Fonden drev momspligtig virksomhed ved levering af reklameydelse (ca. 1/3 af indtægterne) samt modtog offentlige tilskud (ca. 2/3 af indtægterne). SKAT gjorde gældende, at tilskuddene skulle anses for at falde uden for momslovens anvendelsesområde og dermed skulle fondens delvise momsfradragsret opgøres efter momslovens § 38, stk. 2. Landsskatteretten tiltrådte SKATs synspunkt.

Landsskatteretten foretog samme retsanvendelse i SKM2002.232 LSR, som vedrørte opgørelsen af momsfradragsretten for et holdingselskab.

I SKM2003.43 LSR fandt Landsskatteretten imidlertid, at opgørelse af en skoles delvise momsfradragsret skulle ske efter momslovens § 38, stk. 1 (med en brøk) og ikke efter stk. 2. I den konkrete sag var skolens undervisningsaktiviteter både dækket af taxametertilskud fra staten og af delvis deltagerbetaling fra eleverne. Landsskatteretten fandt, at skolens aktiviteter måtte anses for at udgøre én integreret aktivitet, der måtte anses for at udgøre økonomisk virksomhed. SKM2003.43 LSR resulterede i en sammenfatning af retsstillingen i TSS-cirkulære nr. 2003-21, hvoraf fremgår, at "skoler, der modtager tilskud fra Undervisningsministeriet med hjemmel i erhvervsskoleloven, og som i et vist omfang opkræver deltagerbetaling for undervisningen, ikke kan opgøres efter momslovens § 38, stk.2." Det fremgår videre, at "Hvis de pågældende undervisningsinstitutioner derimod gennemfører deres undervisningsaktiviteter helt uden opkrævning af deltagerbetaling for undervisningen, er der grundlag for at anvende reglerne om opgørelse af den delvise fradragsret efter momslovens § 38, stk. 2."

SKATs praksis vedrørende anvendelsen af momslovens § 38, stk. 2, på virksomheder, der både har momspligtige aktiviteter og aktiviteter, der er ikke-økonomisk virksomhed (altså uden for momslovens anvendelsesområde), er endvidere blevet tiltrådt af domstolene. I SKM2005.474 VLR og SKM2007.125 VLR har landsretten i forbindelse med opgørelsen af momsfradragsretten for holdingselskaber fastslået, at den delvise fradragsret skal opgøres efter momslovens § 38, stk. 2.

Endelig er der et nyligt afgivet bindende svar fra Skatterådet (SKM2008.774 SR), der fastslår, at den delvise fradragret for et gymnasium skulle opgøres efter § 38, stk. 2.